

BUDAPEST FŐVÁROS XVIII. KERÜLET
PESTSZENTLŐRINC-PESTSZENTIMRE ÖNKORMÁNYZATA

POLGÁRMESTER

1184 Bp., Üllői út 400. ☎:1675 Bp. Pf. 49. ☎:296-1300 🌐:www.bp18.hu

Érkezett: 2021 FEBR 09.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 1 db

Alkotmánybíróság

1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata indítványozó (1184 Budapest Üllői út 400., adószám: 15735818-2-43, képviseli: Szaniszló Sándor polgármester, törzskönyvi nyilvántartási szám: 735814, KSH statisztikai számjele: 15735818-8411-321-01, a törzskönyvi kivonat 1. szám alatt csatolva, a továbbiakban: indítványozó vagy önkormányzat) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a koronavírus-világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges egyes intézkedésekről szóló 639/2020. (XII. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1. §-ának és a 2. § (1) bekezdésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg azt.

Adatai nyilvánosságra kerüléséhez Indítványozó hozzájárul.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A támadott jogszabály pontos megjelölése, a tényállás rövid ismertetése és a bírói út hiánya

A Kormány a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 51/A. §-ában kapott felhatalmazás alapján alkotta meg a támadott Korm. rendeletet, melynek az 1. §-ában és a 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezései hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül sértik az önkormányzatok – így az indítványozó önkormányzat – alapjogát. A közvetlenül hatályosuló jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatban indítványozónak nincsen más jogi lehetősége a jogsérelem orvoslására, mivel olyan alapjoga sérül az önkormányzatoknak, amelyek a helyi közügyek intézése körében, jogalkotási aktusaik során érvényesülnek, illetve e jogukat érinti, így sem közigazgatási, sem bírói úton nem áll rendelkezésre jogvédelem.

b) A jogorvoslati eljárás hiánya

Az Alaptörvény szerint a helyi önkormányzatok feladatkörükben eljárva törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján önkormányzati rendeletet alkothatnak. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény

(továbbiakban: Htv.) szabja meg a keretet az önkormányzatoknak a helyi és települési adók bevezetése vonatkozásában. A Kormány a sérelmezett Korm. rendelettel a Htv.-ben meghatározott helyi iparüzési adó tekintetében állapított meg adókedvezményt, ami jelentős mértékű adóbevétel kiesést jelent minden olyan helyi önkormányzatnak, ahol a Htv.-ben meghatározott helyi iparüzési adó kivetésével éltek és azt a Htv. által megállapított felső határ mértékében¹ (2%) állapították meg.

A felhatalmazáson alapuló jogalkotás tekintetében a felhatalmazó rendelkezés módosításának hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, a felmerülő jogsérelem ellen bírói vagy egyéb közigazgatási hatósági úton az indítványozó fellépni nem tud, jogorvoslati lehetősége nincsen.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet benyújtani. A Korm. rendelet a Magyar Közlöny 287. számában, 2020. december 22. napján jelent meg, azaz ezen a napon lett a jogszabály kihirdetve, a sérelmezett rendelkezései pedig a kihirdetést követő napon, 2020. december 23. napján léptek hatályba. Az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat (a továbbiakban: AB ügyrend) 28. §-ában meghatározottakat figyelembe véve az alkotmányjogi panaszt tehát legkésőbb 2021. június 21. napján lehet előterjeszteni.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó Fővárosi Kerületi Önkormányzat, mely a fővárosi önkormányzat és a kerületi önkormányzatok közötti forrásmegosztásról szóló 2006. évi CXXXIII. törvény alapján a Fővárosi Önkormányzat által bevezetett helyi iparüzési adó fővárosi kerületekre jutó összegének 6,59426818%-ára jogosult 2021. évben. A Korm. rendelet által megállapított adókedvezmény jelentős mértékben csökkenti az indítványozó adóbevételét, ami az indítványozó önkormányzat működését és törvényben meghatározott alapfeladatainak megfelelő színvonalon történő ellátását veszélyezteti. A panaszos önkormányzat Alaptörvényben meghatározott alapjoga a helyi közügyek intézése és a helyi közhatalom gyakorlása érdekében való önkormányzati működés. Az autonóm önkormányzati működés feltétele – ahogyan erre a Htv. preambuluma is rámutat – elengedhetetlen az önkormányzatok önálló gazdálkodási feltételeinek megteremtése. A gazdasági önállósulás egyik eszköze a helyi adók rendszere. Ez a települési önkormányzat számára lehetőséget teremt a helyi szuverén adóztatási jog gyakorlására, s ezzel együtt a helyi adópolitika kialakítására. Álláspontunk szerint tehát vitán felül áll, hogy az önkormányzatokat érintő adópolitikába történő beavatkozás minden települési önkormányzat alapjogát érinti.

e) Annak bemutatása, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések alkalmazása vagy közvetlen hatályosulása során felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

¹ A Htv. 40. § (1) bekezdés c) pontja szerint: „az adó évi mértékének felső határa 2000. évtől az adóalap 2%-a.”

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban MÖtv.) kommentárja a következőket tartalmazza. Az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdése, amely az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdésének feleltethető meg, felsorolja a helyi önkormányzatok alapvető hatásköreit. Többek között idetartozik a helyi adók fajtájáról és mértékéről való döntéshozatal törvény keretei között. Ezt a hatáskört az Alkotmány is nevesítette azonos szövegezéssel. A helyi adóztatás lényegét az Alkotmánybíróság először a 67/1991. (XII. 21.) AB határozatban fejtette ki, amit az Alaptörvénnyel összefüggésben is irányadónak tekinthetünk a szabályozás változatlansága alapján. Eszerint **a helyi adók megállapításához való jog, pontosabban a helyi adókkal kapcsolatos hatáskör nem származékos, hanem eredeti.** Ahogyan az Alkotmány megosztotta, úgy az Alaptörvény is megosztja az adóztatás jogát az Országgyűlés és a helyi önkormányzatok között. E szabályból következően a helyi önkormányzatok a helyi adókra vonatkozó jogalkotó hatáskörüket nem gyakorolhatják szabad belátásuk szerint, hanem csak törvényi korlátok között, törvény által meghatározott körben, mértékben és módon. Az Országgyűlés ennek megfelelően **nem a saját hatáskörének egy részét ruházta át az önkormányzatokra a Htv. megalkotásakor, hanem az Alkotmány 44/A. § (1) bek. d) pontjában foglalt alkotmányos kötelezettségének tett eleget, amely az Alaptörvény 32. cikk (1) bek. h) pontjában él tovább.**

Az előzőkből egyértelműen levezethető az Alkotmánybíróság által korábban már megállapított tény, mely szerint az Alaptörvény a helyi önkormányzatok alapvető jogaként szabályozza a helyi adók fajtáinak és mértékének meghatározásához való jogot. Ezzel az Alaptörvény az adómegállapítás jogát megosztotta az Országgyűlés és a helyi önkormányzatok között. Jogot ad a helyi önkormányzatoknak arra, hogy a helyi közszolgáltatásokhoz szükséges pénzügyi fedezet biztosítására adót vezessen be.

A Korm. r. támadott jogszabályi rendelkezése sérti Indítványozó az Alaptörvény 31. cikk (1) bekezdésben, továbbá a 32. cikk (1) bekezdés a) és h) pontjaiban biztosított jogosítványait, így a helyi közügyek intézése körében Indítványozó autonómiáját ugyanis a helyi adók mértéke drasztikusan csökken a Korm. rendelet következtében, ezzel a Korm. r. támadott jogszabályi rendelkezése gyengítette Indítványozó önfenntartó képességét és a koronavírus-világjárvány elleni helyi védekezését (önkormányzati relatív autonómia megsértése).

Az MÖtv. 5. §-a szerint a helyi önkormányzatok által ellátott, az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdésében rögzített feladat- és hatáskörök jogszerű gyakorlása **alkotmánybírósági és bírósági védelemben részesül.**

Az idézett jogirodalmi utalásokból és az Alkotmánybíróság korábbi döntéséből egyértelmű, hogy a panaszolt jogszabályi rendelkezések alapjogot érintenek, melyek így alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelhetők és alkotmánybírósági védelemben részesülnek.

Az alkotmányjogi panasz azért alapvető alkotmányjogi jelentőségű,

- mivel vizsgálni és értékelni szükséges, hogy az alkotmányozó által megteremtett önkormányzati autonómia – utalva az MÖtv. 5. §-ra is – olyan jogosultságot keletkeztet-e a helyi önkormányzat, így Indítványozó oldalán, amely az Alaptörvény 31. cikk (1) és 32. cikk (1) bekezdései védelmi körébe esik abban az esetben, amikor

- egy állami szerv gyakorol hatalmat a helyi önkormányzattal szemben,
- mivel vizsgálni és értékelni szükséges, hogy megsértheti-e a Kormány az önkormányzati autonómiát a koronavírus-világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítésére való hivatkozással,
 - mivel vizsgálni és értékelni szükséges, hogy az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében meghatározottak - figyelemmel a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 51/A. §-ra – felhatalmazást adnak- e a Kormánynak arra, hogy megsértse az önkormányzati autonómiát, különös tekintettel arra, hogy ezen jogkörét a Kormány a veszélyhelyzeti felhatalmazás alapján csak a szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, a humánjárvány megelőzése, kezelése, felszámolása, továbbá káros hatásainak megelőzése, illetve elhárítása céljából gyakorolhatja.

A humánjárvány következtében az egész országra kiterjedő különleges jogrend hosszabb időn át fennálló alkalmazása szükségessé teszi, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság meghatározza a Kormány veszélyhelyzeti felhatalmazásának kereteit, annak szükséges mértékét, annak az elérni kívánt céllal arányos, a humánjárvány megelőzése, kezelése, felszámolása, továbbá káros hatásainak megelőzése, illetve elhárítása céljából való gyakorlását az Alaptörvényben biztosított önkormányzati autonómia vonatkozásában.

A fentiek alapján kéri Indítványozó az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadását.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A Korm. rendelet sérelmezett rendelkezése sérti az indítványozó Alaptörvény 31. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 32. cikk (1) bekezdésének h) pontjában és a 34. cikk (1) bekezdésében meghatározott alapjogát.

Az Alaptörvény 31. cikk (1) bekezdése szerint: *„Magyarországon a helyi közügyek intézése és a helyi közhatalom gyakorlása érdekében helyi önkormányzatok működnek.”*

Az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdése szerint: *„A helyi önkormányzatokra vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.”*

Az Alaptörvény tételesen sorolja fel a 32. cikk (1) bekezdésében az alkotmányos védelemben részesített önkormányzati alapjogokat. Az alkotmánybírósági védelemről az Möt. rendelkezik az 5. §-ában.

Az Alaptörvény a helyi önkormányzatokra vonatkozóan azokat a minden önkormányzatra irányadó, alapvető garanciális szabályokat tartalmazza, amelyek a helyi önkormányzatok autonómiájának alkotmányos védelmét hivatottak biztosítani.

Az Alkotmánybíróság már több határozatában² vizsgálta az Alkotmányban szabályozott önkormányzati alapjogok természetét. Az Alkotmánybíróság a határozataiban azt állapította meg,

*hogy az Alkotmányban szabályozott alapjogok a helyi képviselő-testületek számára biztosított olyan hatásköri csoportok, amelyek a helyi önkormányzás körében az önkormányzatok számára biztosított autonómia alkotmányos garanciáit képezik. Ezen alapjogok bár nem feltétlenek és nem korlátozhatatlanok, így nem illetik meg azokat az egyén autonómiáját jelentő alapvető jogokat megillető védelem, velük szemben a korlátozás mértékére vonatkozó követelmény abban érhető tetten, hogy a korlátozás nem vezethet az alapjog kiüresedéséhez, valamint **nem teheti lehetővé, hogy az önkormányzat önálló felelősséggel döntsön az alapjog lényeges tartalmát jelentő hatáskörében.***

E szabályozás felel meg a Helyi Önkormányzatok Európai Chartájáról szóló, 1985. október 15-én, Strasbourgban kelt egyezménynek (a továbbiakban: Charta), melyet Magyarországon az 1997. évi XV. törvény hirdetetett ki. A Charta 4. cikk 1. pontja szerint: „A helyi önkormányzatok alapvető hatáskörét és feladatait az Alkotmány vagy törvény rendezi.”

Az önkormányzati alapjogot sértő Korm. rendelet vonatkozásában kiemelendő, hogy a normál jogrendben nem lehet az önkormányzati alapjogokat kormányrendelettel korlátozni, azt csak sarkalatos törvény teheti meg, de ebben az esetben is érvényesülnie kell a fent meghatározottaknak.

Az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése szerint: „A Kormány a veszélyhelyzetben rendeletet alkothat, amellyel - sarkalatos törvényben meghatározottak szerint - egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.” A kihirdetett veszélyhelyzetben a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Kat.) meghatározott körben jogosult a Kormány a rendeletalkotásra. A Kat. a 21-24. alcímeiben szinte taxatív sorolja fel azokat a körülményeket és élethelyzeteket, melyekben a Kormány veszélyhelyzeti rendelkezést hozhat, ugyanakkor a Kat. 2020. június 18. napjától hatályos Kat. 51/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint: „A Kormány az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány megelőzése, illetve következményeinek elhárítása, a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében kihirdetett veszélyhelyzetben - a 21-24. alcímében meghatározott rendkívüli intézkedéseken és szabályokon túl - az állampolgárok élet-, egészség-, személyi-, vagyon- és jogbiztonságának, valamint a nemzetgazdaság stabilitásának garantálása érdekében rendeletével egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, és egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.”

A Kormány a jelen alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályi rendelkezéseket a fent említett Kat. 51/A. § (1) bekezdése szerinti általános jellegű felhatalmazó rendelkezéssel alkotta meg. E rendelkezés ugyan széleskörben ad felhatalmazást a Kormánynak a veszélyhelyzetben a jogalkotásra, azonban a Kat. 51/A. § (2) bekezdése szerint: „A Kormány az (1) bekezdés szerinti jogkörét - a **szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan** - a humánjárvány

² 1/1993. (I. 13.) AB határozat, 4/1993. (II. 12.) AB határozat, 57/1994. (IX. 17) AB határozat, 77/1995. (XII. 21.) AB határozat

megelőzése, kezelése, felszámolása, továbbá káros hatásainak megelőzése, illetve elhárítása céljából gyakorolhatja.”

Megjegyezzük, hogy az Országgyűlés a veszélyhelyzet ideje alatt is működik, így álláspontunk szerint ilyen jellegű korlátozó döntés – figyelemmel az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdésében és a Kat. 51/A. § (2) bekezdésében foglaltakra – kizárólag sarkalatos törvényben lett volna meghozható.

A Korm. r. támadott jogszabályi rendelkezése a fentiek miatt sérti az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében meghatározottakat figyelemmel a Kat. 51/A. §-ra, mivel ezen jogszabályi rendelkezés megalkotásával túllépett a Kormány a veszélyhelyzeti felhatalmazáson, ugyanis jogkörét nem a szükséges mértékben, nem az elérni kívánt céllal arányosan, nem a humánjárvány megelőzése, kezelése, felszámolása, továbbá káros hatásainak megelőzése, illetve elhárítása céljából gyakorolta.

Álláspontunk szerint a Kormány a Korm. rendelet sérelmezett rendelkezéseivel egyrészt az önkormányzati alapjogot olyan mértékben korlátozta, amely lehetetlenné tette, hogy az önkormányzat önálló felelősséggel döntsön az alapjog lényeges tartalmát jelentő hatáskörében, másrészt az alapjogot nem a szükséges mértékben, s nem az elérni kívánt céllal arányosan korlátozta. Az alapjog korlátozása ugyanis csekély mértékben járul csupán hozzá az érintettek támogatásához, de ellehetetleníti az önkormányzatok gazdasági helyzetét, ami további alapjogi sérelmet vet fel. Mindemelllett a Kormány ráadásul oly módon hozta meg a sérelmezett rendelkezéseket, hogy azokat érdemben nem tárgyalta meg az érintett önkormányzatokkal, véleményüket nem kérte ki, sőt az önkormányzati tisztségviselők különféle fórumokon megjelentett, határozott kéréseinek ellenére döntött azok bevezetéséről.

Az Alaptörvény 34. cikk (1) bekezdése szerint: *„A helyi önkormányzat és az állami szervek a közösségi célok elérése érdekében együttműködnek. A helyi önkormányzat részére kötelező feladat- és hatáskört törvény állapíthat meg. A helyi önkormányzat kötelező feladat-és hatásköreinek ellátásához azokkal arányban álló költségvetési, illetve más vagyoni támogatásra jogosult.”*

Az Mötv. 26. §-a szerint: *„Helyi adó bevezetésére és működtetésére az e törvényben rögzített feladatellátás alapján a fővárosi és a fővárosi kerületi önkormányzat is jogosult. Az adókiivetés, bevezetés és működtetés rendjét törvény szabályozza.”*

Az Mötv. 106. § (1) bekezdésének a) pontja alapján az önkormányzatok saját bevételei közé tartoznak – egyebek mellett – a helyi adók. Az Mötv. 112. § (1) bekezdése szerint: *„A helyi önkormányzat feladataihoz igazodóan választja meg a gazdálkodás formáit, és pénzügyi előírások keretei között önállóan alakítja ki az érdekeltségi szabályokat. A helyi önkormányzat **a feladatai ellátásának feltételeit saját bevételeiből**, más gazdálkodó szervektől átvett bevételekből, valamint központi költségvetési támogatásból teremti meg.”*

Az Mötv. 112. § (2) bekezdése szerint: *„A helyi önkormányzat veszteséges gazdálkodásának következményei a helyi önkormányzatot terhelik, kötelezettségeiért a központi költségvetés nem tartozik felelősséggel.”* Erre tekintettel a fent leírtak alapján történő forráselvonás

alaptörvényellenes, ugyanis az önkormányzat saját bevétele oly módon csökken, hogy a gazdálkodása ellehetetlenül, ráadásul ennek felelőssége is az önkormányzatot terheli.

A fenti nemzeti jogszabályokon túl a Charta alapján a helyi önkormányzat pénzügyi forrásainak az Alkotmányban és jogszabályokban meghatározott feladataikkal **arányban kell állnia**. A Charta azt is előírja, hogy a helyi önkormányzatok pénzügyi forrásainak legalább egy részét olyan helyi adók és díjbevételek teszik ki, amelyek mértékének meghatározására - jogszabályi keretek között - e szerveknek van hatáskörük. E hatáskört a jelen panaszban támadott Korm. rendeleten kívül a koronavírus-világjárvány nemzetgazdaságot érintő hatásának enyhítése érdekében szükséges helyi adó intézkedésről szóló 535/2020. (XII. 1.) Korm. rendelet is jelentősen érintette, melyek együttes hatása az olyan mértékű alapjogi sérelem, ami az alaptörvényellenes állapotot előidézi. Itt kell megjegyezni azt is, hogy a Kormány csak szűk körben ellentételezte az önkormányzatokat, melynek során nem voltak figyelemmel az egyes önkormányzatok teljesítőképességére. A veszélyhelyzettel összefüggésben a huszonötezer főnél nem nagyobb lakosságszámú települési önkormányzatok támogatási programjáról szóló 4/2021. (I. 14.) Korm. rendelet pedig kizárólag – a címében is szereplő – legfeljebb huszonötezer lakossal rendelkező önkormányzatok tekintetében jelent kompenzálást, így ez az indítványozót – ahogyan a korábbi egyedi Kormány döntésen alapuló támogatás – nem érinti.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenesek figyelemmel arra, hogy

Ad. 1. az Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott alapjog gyakorlását kiüresítik, lehetetlenné teszik azt, hogy az önkormányzat önálló felelősséggel döntsön az alapjog lényeges tartalmát jelentő hatáskörében,

Ad. 2. az Alaptörvény 31. cikk (3) bekezdését sértő módon nem sarkalatos törvényben kerültek meghatározásra,

Ad. 3. nem felelnek meg a szükségesség-arányosság jogelvnek,

Ad. 4. az Alaptörvény 34. cikk (1) bekezdésében foglaltakat is sértik, mivel az önkormányzatok kötelezően ellátandó feladat- és hatásköreinek az ellátásához szükséges bevételt vonják el, illetve az erre vonatkozó jogot üresítik ki,

Ad. 5. az Alaptörvény 31. cikk (1) bekezdésében foglaltakat is sértik, mivel a helyi önkormányzatok alapvető, autonóm működéshez való jogát lehetetlenítik el a sérelmezett rendelkezés,

Ad. 6. sérti az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében meghatározottakat.

A jogsérelmek részletes indokolását az előző pontban fejtettük ki.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

Indítványozó képviselőjében törvényes képviselője jár el. Az Mötv. 41. § (1) bekezdése szerint: „A helyi önkormányzat jogi személy, a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény jogi személyekre vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A képviselő-testületet **a polgármester**, a megyei közgyűlés elnöke, a főpolgármester **képviseli.**”

A törvényes képviselői jogi igazolására 1. szám alatt csatolva az indítványozó törzskönyvi kivonata. A képviselő aláírási címpéldányát 2. számú melléklet alatt csatolom.

Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság döntésére 2021. február 08. napig nem kerül sor, és a Korm. r. a 5. § (2) bekezdés alapján hatályát veszti, ez esetben is megállapíthatja a Tisztelt Alkotmánybíróság a hatályon kívül helyezett jogszabály támadott jogszabályi rendelkezésének alaptörvény-ellenességét az Abtv. 41. § (3) bekezdésben foglaltak alapján, mivel a Korm. r. hatályon kívül helyezése nem teremt új jogi helyzetet. A jogalkotó olyan jogszabályi helyzetet hozott létre, hogy a Korm. r. hatályon kívül helyezése esetén sem tudja már Indítványozó – az indokolási részben részletesen bemutatott okok miatt – a helyi iparüzési adó teljes mértékét beszedni, így a Korm. r. támadott jogszabályi rendelkezését Indítványozó gyakorlatilag túrni kénytelen a 2021. évben. A Korm. r. 2021. február 08. napon történő esetleges hatályon kívül helyezése esetén is fennmarad a támadott jogszabályi rendelkezés joghatása, hatályon kívül helyezése esetén is hatással lesz a jogviszonyokra a 2021. évben, ebből fakadóan Indítványozó jogsérelme az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezés hatályon kívül helyezése esetén is fennáll.

E panasz elkészítésével egyidejűleg döntött a Kormány a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 478/2020. (XI. 3.) Korm. rendelettel kihirdetett veszélyhelyzet megszüntetéséről 2021. február 8. napi hatállyal, mely napon így a jelen panasszal támadott Kormányrendelet is hatályát veszti. A veszélyhelyzet kihirdetéséről és a veszélyhelyzeti intézkedések hatálybalépéséről szóló 27/2021. (I. 29.) Korm. rendelet 4. § (1) bekezdésének 45. pontja az e panasszal támadott Kormányrendeletet a 2021. február 7. napján hatályos szövegével 2021. február 8. napján újra hatályba lépteti. Az előzőkből egyértelmű, hogy az alaptörvény-ellenes állapot így továbbra is fennmarad, az pedig külön alkotmányjogi panaszt is megérdemelne, hogy egy hatályát vesztő rendeletet milyen jogalkotási aktussal helyez a Kormány ismét hatályba, mivel ilyen jogintézményt a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény nem ismer.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Indítványozó hozzájárul adatai nyilvánosságra kerüléséhez.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok

Indítványozó helyi önkormányzat, ekként az indítványban foglaltakban érintett. Indítványozó érintettségét az 1. szám alatt csatolt indítványozó törzskönyvi kivonata támasztja alá.

Kelt: Budapest, 2021. január 28.

Szaniszló Sándor
polgármester

